

# РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Благоевград, 18.03.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЕДИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ,** в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Владимир Ковачев

при участието на секретаря Мирела Гълъбова  
в присъствието на прокурора Р. Андр. Г.  
като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Търговско дело №  
20231200900192 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Ищец в процеса е Прокуратурата на Република България, чрез Окръжна прокуратура Благоевград.

Ответна страна е „Кулиното“ АД, ЕИК 101700063, седалище и адрес на управление гр. Разлог, ул. „Христо Ботев“ № 79, представлявано от Й. И. К..

Прокуратурата сочи, че с решение № 411 от 31.01.2000 г., постановено от Окръжен съд Благоевград по ф. д. № 251/2000 г., било регистрирано „Кулиното“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Разлог, ул. „Шейново“ № 8. Предметът му на дейност бил покупки на стоки или други вещи с цел да ги препродаде, продажба на стоки от собствено производство, организиране на цялостната дейност по поддържане и функциониране на ски писта и ски съоръжения в местността „Кулиното“, реализиране на дейности, свързани с развитието на туризма в района на ски пистата, и др. Дружеството било с капитал 5000 лева, разпределени в 100 дяла по 50 лева, и със собственик на капитала Община Разлог. Управлявало се от С.К.. С решение № 2694/01.11.2005 г. на Окръжен съд Благоевград били вписани промени, като дружеството било преобразувано в акционерно такова, със седалище и адрес

на управление гр. Разлог, ул. „Бяла река“ № 12. Дружеството било с капитал 80 000 лева, разпределен в 80 000 обикновени поименни налични акции с номинална стойност от по 1 лев, разпределени между акционерите както следва: Община Разлог - 28 000 обикновени поименни налични акции, и „Балканстрой“ АД - 52 000 обикновени поименни налични акции. Дружеството се управлявало от съвет на директорите в състав: Й. И. К. - изпълнителен директор, Н.Г.К. - председател СД, и Г.Н.О., като се представлявало от Й. И. К. - изпълнителен директор, и Н.Г.К. - председател СД, заедно и поотделно. Считано от 11.04.2022 г., съветът на директорите се състоял от лицата Й. И. К., И.В.П. и Н.Й. К.а, а представител бил Й. И. К.. На 05.06.2006 г. в гр. Разлог било проведено извънредно общо събрание на акционерите на „Кулиното“ АД, като били приети направените промени в устава му, а именно: капиталът на дружеството бил увеличен от 80 000 лева на 10 952 092 лева, разпределени на 10 952 092 броя поименни акции с право на глас, с номинална стойност от по 1 лв. всяка, чрез емисия на 10 872 092 броя поименни акции с право на глас, както следва: увеличаване на капитала на дружеството с непарична вноска в размер на 3 805 232 лева, съгласно оценка на вещи лица, с предмет поземлени имоти, собственост на акционера Община Разлог, като непаричната вноска се правела от акционера Община Разлог, като на същия се предоставяли 3 805 232 броя поименни акции с право на глас, с номинална стойност от по 1 лев всяка, както и увеличаване на капитала на дружеството със 7 066 860 лева, чрез емисия на 7 066 860 броя поименни акции с право на глас, с номинална стойност от по 1 лев всяка, които, на основание чл. 195 от ТЗ, се закупували от акционера „Балканстрой“ АД за сумата от 7 066 860 лева. Акционерът „Балканстрой“ АД се задължавал да внесе, към датата на представяне на искането за вписване на увеличението на капитала в ТР, 25 % от стойността на записаните от него акции, а останалите 75 % да се внесат в двугодишен срок, считано от датата на провеждане на общото събрание. На 27.06.2016 г. бил изготвен доклад от независим одитор, който извършил одит на финансовия отчет на „Кулиното“ АД, включващ отчет за финансовото състояние към 31.12.2015 г. В т. 3 от основанията за изразяване на квалифицирано мнение било посочено, че собственият капитал /чистата стойност на имуществото/ е по-малък от вписания акционерен капитал и че при неизпълнение на изискванията на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ, дружеството рискувало да бъде прекратено с решение на

съда по регистрация, по иск на прокурора. На проведено редовно общо събрание на акционерите на 30.06.2016 г. бил приет и одобрен заверен годишен финансов отчет и доклад на одитора за финансовата 2015 г. От него било видно, че към 31.12.2015 г. активите на дружеството са в размер на 5 617 000 лева, а задълженията, отчетени в пасива, са в размер на 37 000 лева, т. е. чистата стойност на имуществото е в размер на 5 580 000 лева, или е под размера на вписания капитал /10 952 092 лева/. На 30.05.2017 г. бил изготвен доклад от независим одитор, който извършил одит на финансовия отчет на „Кулиното“ АД, включващ отчет за финансовото състояние към 31.12.2016 г. В т. 5 от основанията за изразяване на квалифицирано мнение било посочено, че собственият капитал /чистата стойност на имуществото/ е по-малък от вписания акционерен капитал и че при неизпълнение на изискванията на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ, дружеството рискувало да бъде прекратено с решение на съда по регистрация, по иск на прокурора. На проведено редовно общо събрание на акционерите на 12.06.2017 г. бил приет и одобрен заверен годишен финансов отчет и доклад на одитора за финансовата 2016 г. Невнесеният капитал бил в размер на 5 300 145 лева. „Балканстрой“ АД било с ново наименование - „Балканстрой Инженеринг Груп“ АД, като по отношение на него било открито производство по несъстоятелност с решение № 2804 от 26.05.2016 г. по т. д. № 1/2015 г. на Окръжен съд Благоевград. Дружеството било обявено в несъстоятелност с решение № 5105 от 05.10.2016 г. Акциите, притежавани от този акционер, били прехвърлени на „Балканстрой Груп Холдинг“ АД, ЕИК 201024629, с ново наименование „БС Група Компании“ АД. През 2020 г. акциите били придобити от „България Холидейз“ ЕООД, ЕИК 101644903, а от януари 2021 г. притежател на 7 118 860 броя акции било „Катарина 2004“ ЕАД, ЕИК 101666102, със седалище и адрес на управление гр. Разлог, ул. „Христо Ботев“ № 79. От изложеното следвало, че собственият капитал на дружеството /чистата стойност на имуществото/ е по-малък от вписания акционерен капитал, т. е. налице била първата обективна предпоставка на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ. Към 31.12.2015 г. активите на дружеството били в размер на 5 617 000 лева, а задълженията, отчетени в пасива, възлизали на 37 000 лева, т. е. чистата стойност на имуществото, в размер на 5 580 000 лева, била под размера на вписания капитал /10 952 092 лева/. През 2018 г., според съдържанието на обявления ГФО, активите на дружеството били в размер на 3 809 000 лева, а пасивите - в

размер на 38 000 лева, или чистата стойност на имуществото била в размер на 3 771 000 лева. От посоченото следвало, че в продължение на повече от 7 години, от процесното акционерно дружество не са били предприети каквито и да било действия, свързани с вземане на решения за намаляване на капитала, преобразуване или прекратяване на дружеството. На проведено редовно общо събрание на акционерите на 30.06.2016 г. бил приет и одобрен заверен годишен финансов отчет и доклад на одитора за финансовата 2015 г. Налице била и втората предпоставка, а именно - в срок от 1 година общото събрание на акционерите на дружеството не е взело решение за намаляване на капитала, за преобразуването му или за прекратяването му. Такова решение не било взето и към настоящия момент. На 21.06.2023 г. от „Катарино 2004“ ЕАД били извършени 11 банкови превода, от които 10 на стойност 499 000 лева и 1 на стойност 310 145 лева, с посочено правно основание „довнасяне на уставен капитал“, а именно - в размер на 5 300 145 лева. Това обстоятелство обаче не променяло правния извод за наличие на предпоставките на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ. Това било така, тъй като, съгласно разпоредбата на чл. 247а, ал. 2 от ТЗ, чистата стойност на имуществото е разликата между стойността на правата и задълженията на дружеството съгласно баланса му. Видно било, че е налице безспорно разграничение, направено от законодателя, относно размера на капитала на едно дружество и стойността на имуществото му. Предвид изложеното се иска постановяване на съдебно решение за прекратяване на ответното АД.

Ответникът излага становище за неоснователност на предявения конститутивен иск. Изводите, до които достигнала Прокуратурата, били основани на ГФО от 2018 г. Към текуща дата /баланс към 15.11.2023 г./ чистата стойност на имуществото била 16 720 000 лева, като тази стойност надвишавала вписания акционерен капитал /10 952 000 лева/ с 5 768 000 лева. Това означавало, че към настоящия момент първата предпоставка на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ, а именно - обективният факт на спадане на чистата стойност на имуществото под размера на вписания капитал, не е налице. На основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, трябвало да се вземат предвид всички факти и обстоятелства, настъпили след предявяване на иска. Съгласно баланса от 15.11.2023 г., чистата стойност на имуществото на дружеството надвишавала размера на вписания капитал, а това означавало, че правният извод за наличие на предпоставките на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ към текущия момент е

неоснователен. Изготвеният баланс към 15.11.2023 г. отразявал всички промени, които са настъпили относно стойността на правата и задълженията на дружеството за периода от 2018 г. до 15.11.2023 г. В чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ била предвидена възможността, когато чистата стойност на имуществото на дружеството по чл. 247а, ал. 2 спадне под размера на вписания капитал, и ако в срок една година общото събрание не вземе решение за намаляване на капитала, за преобразуване или прекратяване, срещу него да бъде предявен иск на прокурора за прекратяване на дейността му. Следователно, законът предоставял на преценката на прокурора срещу кои неизправни дружества да предяви иск, а не постановявал *ex lege* прекратяването на всички такива дружества. Основен принцип в търговското право бил съхраняването на търговския субект, оправдан с нормалното развитие на възникналите от дейността му правоотношения с други търговски субекти. В контекста на изложеното следвало да се приеме, че при отпадане на временните пречки, от икономическо или организационно естество, за привеждане на капитала в съответствие с изискванията на чл. 247а, ал. 2, следва да се съобразят, на основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, всички факти и обстоятелства, които са настъпили след предявяване на иска, а именно - балансът от 15.11.2023 г. Съгласно транспонираната с приемане на разпоредбата на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ, след изменението ѝ с ДВ, бр. 58/2003 г., разпоредба на чл. 19 от действащата и към настоящия момент Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25.10.2012 г., за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на чл. 54, ал. 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз, за защита както на интересите на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерните дружества и поддържане на изменението на техния капитал, с цел тези гаранции да станат равностойни, при сериозни загуби в записания капитал се свиквало общо събрание на акционерите в срок, предвиден в законите на държавите-членки, на което събрание се решавало дали дружеството да бъде прекратено, или да бъдат предприети други мерки, като било предвидено, че държавите-членки не могат да определят като сериозна загуба цифра, която не е по-висока от половината от записания капитал. В случая такива стойности не били налице, тъй като според баланса към 15.11.2023 г., чистата стойност на имуществото е 16 720 000 лева, като тази стойност не само че се явява по-висока от половината от

записания капитал, но и надвишава вписания акционерен капитал /10 952 000 лева/ с 5 768 000 лева. Срокът по чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ нямал преклузивен характер. Преклузивните срокове били приложими по отношение на защитата на потестативни субективни права, т. е. такива, които нямат самостоятелно съществуване извън друго основно правоотношение и чието упражняване предпоставя промяна в нечия правна сфера, във връзка със съществуването и регулирането на това основно правоотношение. Неупражняването им в срок запазвало съществуващото правно положение. Срокът започвал да тече от възникване на субективното потестативно право и с изтичането му се погасявало самото субективно материално право. Този срок бил предвиден от законодателя единствено като ориентир, за да се приеме, че състоянието по чл. 252, ал. 1, т. 5, предл. 1 от ТЗ е трайно, а акционерите - дезинтересирани от преодоляването му, вкл. за прекратяването, поради което и последното следвало да се предприеме по реда на чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ. Изтичането му било началният момент на допустимо предявяване на иска от прокурора, предвид бездействието на акционерите, неограничено във времето, но не обуславяло извод, че не следва да се зачетат всички факти и обстоятелства, настъпили след предявяване на иска.

Правната квалификация на претенцията се съдържа в нормите на чл. 252, ал. 1, т. 4 вр. т. 5 вр. чл. 247а, ал. 2 от ТЗ.

Прокуратурата трябваше да докаже, че чистата стойност на имуществото на ответното дружество е спаднала под размера на вписания капитал и че в срок една година от това общото събрание не е взело решение за намаляване на капитала, за преобразуване или прекратяване, а ответникът следваше да докаже твърдението си, че понастоящем чистата стойност на имуществото му не е спаднала под размера на вписания капитал.

Събраха се писмени доказателства. Прие се експертно заключение.

Исковата молба е редовна и допустима, но се оказва неоснователна.

Изводите, до които е достигнала Прокуратурата, са основани на ГФО от 2018 г. Към текуща дата /баланс към 15.11.2023 г./ чистата стойност на имуществото е 16 720 000 лева, като тази стойност надвишава вписания акционерен капитал /10 952 000 лева/ с 5 768 000 лева. Ответното дружество проведе успешно пълно, пряко и главно доказване на фактическото си твърдение, че към 15.11.2023 г. чистата стойност на имуществото му е 16 720

000 лева, чрез приобщената и неоспорена от страните счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице С. Т.. Това означава, че към настоящия момент първата предпоставка на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ, а именно - обективният факт на спадане на чистата стойност на имуществото под размера на вписания капитал, не е налице. На основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, трябва да се вземат предвид всички факти и обстоятелства, настъпили след предявяване на иска. Съгласно баланса от 15.11.2023 г., чистата стойност на имуществото на дружеството надвишава размера на вписания капитал, а това означава, че правният извод за наличие на предпоставките на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ към текущия момент е неоснователен. Изготвеният баланс към 15.11.2023 г. отразява всички промени, които са настъпили относно стойността на правата и задълженията на дружеството за периода 2018 г. - 15.11.2023 г. В чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ е предвидена възможността, когато чистата стойност на имуществото на дружеството по чл. 247а, ал. 2 от ТЗ спадне под размера на вписания капитал и ако в срок от една година общото събрание не вземе решение за намаляване на капитала, за преобразуване или прекратяване, срещу него да бъде предявен иск на прокурора за прекратяване на дейността му. Следователно, законът предоставя на преценката на прокурора срещу кои неизправни дружества да предяви иск, а не постановява *ex lege* прекратяването на всички такива дружества. Основен принцип в търговското право е съхраняването на търговския субект, оправдан с нормалното развитие на възникналите от дейността му правоотношения с други търговски субекти. В контекста на изложеното следва да се приеме, че при отпадане на временните пречки от икономическо или организационно естество за привеждане на капитала му в съответствие с изискванията на чл. 247а, ал. 2 от ТЗ, следва да се съобразят, на основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, всички факти и обстоятелства, които са настъпили след предявяване на иска, а именно - балансът от 15.11.2023 г. В този смисъл са Решение № 209 от 19.02.2002 г. на ВКС по гр. д. № 2212/2001 г., V г. о., докладчик съдията Таня Райковска, и Решение № 576 от 22.06.2004 г. на ВКС по гр. д. № 1556/2003 г., ТК. В първото решение състав на ВКС приема, че § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗИДТЗ има специфичният характер на преходна разпоредба, поради което е с обслужващо предназначение по отношение на текста, сочещ размер на минимално изискуемия капитал - чл. 117, ал. 1 от ТЗ, който е бил изменен със същия закон. Този срок не може да бъде определен като преклузивен, тъй

като ТЗ не свързва с изтичането му прекратяването на самото субективно право на лицето, до което срокът се отнася. Това е така, тъй като и в чл. 155, т. 2, съответно - в чл. 252, т. 5 от ТЗ, е предвидена възможността, ако дружеството не изпълни задължението си по § 7, срещу него да бъде предявен иск на прокурора за прекратяване на дейността му. Следователно, законът предоставя на преценката на прокурора срещу кои неизправни дружества да предяви иск, а не постановява *ex lege* прекратяването на всички такива дружества. Наред с това основен принцип в търговското право е съхраняването на икономическото съществуване и търговската дейност, в т. ч. - продължаването дейността на дружеството, ако временно проявите се пречки за това са отпаднали. Оттук следва да се приеме, че визирият едногодишен срок, както и санкцията, която се свързва с пропускането му, са предвидени единствено и само с цел да мобилизират търговските дружества да изпълнят в един разумен, достатъчно дълъг и законово определен срок новите изисквания относно капитала. Във второто решение състав на ВКС приема, че не съществува спор в правната теория и съдебната практика, че срокът по § 3 от ПЗР на ЗИДТЗ не е преклузивен. Основен принцип в търговското право е съхраняването на търговския субект, оправдан с нормалното развитие на възникналите от дейността му правоотношения с други търговски субекти. В контекста на изложеното следва да се приеме, че при отпадане на временните пречки от икономическо или организационно естество за привеждане на капитала му в съответствие с изискванията на § 7 от цитирания закон, фактът на приключване на процедурата по увеличението му следва да бъде съобразен. Дружеството не може да бъде лишено от възможността да завърши сложния фактически състав за привеждане на капитала в съответствие с изискванията на § 7, който, освен волеизявлението на оправомощения за това орган, включва и действията по внасянето и вписването на това обстоятелство. Съгласно транспонираната с приемане на разпоредбата на чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ, след изменението ѝ с ДВ, бр. 58/2003 г., разпоредба на чл. 19 от действащата към настоящия момент Директива 2012/30/ЕС за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на чл. 54, ал. 2 от ДФЕС, за защита както на интересите на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерните дружества и поддържане изменението на техния капитал, с цел тези гаранции да станат равностойни, при сериозни



загуби в записания капитал се свиква общо събрание на акционерите в срок, предвиден в законите на държавите-членки, на което се решава дали дружеството да бъде прекратено, или да бъдат предприети други мерки, като е предвидено държавите-членки да не могат да определят като сериозна загуба по смисъла на § 1 цифра, която е по-висока от половината от записания капитал. В случая такива стойности не са налице, тъй като според баланса към 15.11.2023 г. чистата стойност на имуществото е 16 720 000 лева, като тази стойност не само че е по-висока от половината от записания капитал, но и надвишава вписания акционерен капитал /10 952 000 лева/ с 5 768 000 лева. Чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ предвижда, че акционерното дружество се прекратява, когато чистата стойност на имуществото му по чл. 247а, ал. 2 от ТЗ спадне под размера на вписания капитал. Ако в срок от една година общото събрание не вземе решение за намаляване на капитала, за преобразуване или прекратяване, дружеството се прекратява с решение на съда по седалището, по иск на прокурора. Едногодишният срок по чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ няма преклузивен характер, защото преклузивните срокове са приложими по отношение защитата на потестативни субективни права, т. е. такива, които нямат самостоятелно съществуване извън друго основно правоотношение и чието упражняване предпоставя промяна в нечия правна сфера във връзка със съществуването и регулирането на това основно правоотношение. Неупражняването им в срок запазва съществуващото правно положение. Срокът тече от възникване на субективното потестативно право и с изтичането му се погасява самото субективно материално право. Този срок е предвиден от законодателя единствено като ориентир, за да се приеме, че състоянието по чл. 252, ал. 1, т. 5, предл. 1 от ТЗ е трайно, а акционерите - дезинтересирани от преодоляването му, включително за прекратяването му, поради което и последното следва да се предприеме по реда на чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ. Изтичането му е началният момент на допустимо предявяване на иска от прокурора, предвид бездействието на акционерите, неограничено във времето, но не обуславя извод, че не следва да се зачетат всички факти и обстоятелства, настъпили след предявяване на иска. В този смисъл е и Решение № 233 от 03.04.2019 г. на ВКС по т. д. № 412/2018 г., I т. о., ТК, докладвано от съдията Росица Божилова.

Трябва да се постанови съдебен акт за отхвърляне на иска.

Ответникът не претендира разноски.

Воден от изложените мотиви, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 252, ал. 1, т. 4 вр. т. 5 вр. чл. 247а, ал. 2 от ТЗ, предявен от Прокуратурата на Република България, чрез Окръжна прокуратура Благоевград, срещу „Кулиното“ АД, ЕИК 101700063, седалище и адрес на управление гр. Разлог, ул. „Христо Ботев“ № 79, представлявано от Й. И. К., за прекратяване и заличаване на въпросното АД.

На страните да се връчат копия на настоящия съдебен акт, който може да бъде обжалван от Прокуратурата в двуседмичен срок, считано от връчването, пред Апелативен съд София, с въззивна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: \_\_\_\_\_